

André den Edel over zijn „motorvirus”

Mijn motorsportloopbaan en wat het mij gebracht heeft !!

Gebroken sleutelbeen !!!

De Ardi was echter niet betrouwbaar

Toen tijdens de training in Lichtenvoorde mijn gas nog eens bovenin bleef hangen en ik vol uit de bocht knalde tegen een boom met als resultaat een gebroken sleutelbeen had ik het wel gezien met de Ardi.

Na een jaar vol problemen met als beste resultaat een 6e plaats in Vrouwenpolder (Zeeland), werd er een echte “B.S.A. 500cc factory scrambler” aangeschaft. Inmiddels had ik mijn studie als voltooid beschouwd. Schoolmeester had ik moeten worden maar zag dat niet zo zitten om tot mijn pensioen voor de klas te staan.

Trabantjes

Ik werd ingelijfd bij het vaste personeelsbestand van zwager Joop. Ik verdiende nu mijn eigen geld. Trabantjes ging ik verkopen aan de Lange Tiendeweg hoek Groeneweg. Aan zo'n pruttelend D.D.R autootje hing al snel een aanhanger en trok ik met mijn eigen monteur en mijn vriendinnetje, als ze zin had mee te gaan, langs de nationale crosscircuits.

Met de B.S.A. ging het mij redelijk goed af, wat resulteerde in het eerst behaalde kampioenschap 500cc bij M.C.C.Holland. Enkele namen uit dat kampioensjaar Cock Baas, Ton “de snor” Peerdeman, Piet Kramer, Cees Michaelis.

**Vaasse (ongv. 1963) zichtbaar:
Suus (zonnebril) van Harry;
Annie van André; met golvende kuif
Frank met onder zijn kin nog net
Harry; geknield Jan Scholten; met witte
boord Nico en zijn broer; met hoedje
Wim den Ouden.
Aan Jan zijn hand te zien reed ik als
vijfde.**

Op de B.S.A. Tijdens een clubcross op het Spoorboscircuit.

Schijndel februari 1968, de eerste test-training op de nog bijna maagdelijke Triumph Rickman Metisse.

Na de B.S.A. kwam er een Triumph en daarna een heuse Triumph 500cc Rickman- Metisse, het summum op solocross gebied!

De Metisse was een voortreffelijk sturende machine maar mechanisch gaf hij nog wel eens problemen. Frank en Joop hadden zo'n zelfde machine en reden hun prijzenkast ermee vol. Maar regelmatig had ik versnellingsbak problemen en reed de wedstrijd niet uit.

Het balpen veertje

In de training in Winterswijk was het weer eens zo ver, een spiraalveertje van de schakelklok was gebroken en ik kon alleen maar in vier rijden. Niemand had zo'n onderdeel bij zich. En dan komt het aan op je inventiviteit.

Van iedereen die maar een balpen met een veertje bij zich had heb ik een pen gebruikt om te kijken welk veertje het sterkst was en dat toen maar gebruikt. Precies de hele wedstrijd heeft het gehouden maar bij het stilzetten in het rennerskwartier begaf hij het.

Ik was geen tweetakt man

Inmiddels was de trant in de 500cc solo-klasse omgeslagen van de qua gewicht meestal zware engels viertakten naar de veel lichtere Zweedse, Japanse en Duitse tweetakten. Die lichte dingen hadden minstens evenveel pk's en waren ook nog veel handelbaarder op de meestal zanderige Nederlandse crosscircuits.

Even heb ik het nog geprobeerd met een tweetakt maar dat was geen succes. Ik was geen tweetaktman. Natuurlijk kwam de oplossing weer van zwager Joop.

'Ik bouw een zijspancombinatie voor je, zorg voor een bakkenist en jij gaat zijspannen' opperde hij.

Joop was namelijk al enige tijd bezig in de zijspancross en was daarin niet alleen een van de pioniers in Nederland maar ook zeer succesvol. Ook had hij wel in de gaten dat ik op solocross gebied het niet zo ver zou brengen als Frank. Het zware werken met een zijspancombinatie lag meer op mijn pad. En hij had gelijk.

bron: André den Edel
realisatie: Cees Vermeulen
www.goudanet.nl
dossier SPORTSTAD
deel 2 van 3
oktober 2010